

Το παραμύθι της γενναίας μέλισσας

Μια μέρα ο Μιχαήλ και ο πατέρας του πήγαν στο πάρκο. Ο πατέρας του καθόταν στο παγκάκι και διάβαζε εφημερίδα ενώ ο Μιχαήλ έπαιζε στην αμμοδόχο. Ξαφνικά ο Μιχαήλ είδε μια μέλισσα μέσα στην άμμο και άρχισε να φωνάζει. Ο πατέρας του σηκώθηκε γρήγορα και έτρεξε κοντά του. «Θέλει να με δαγκώσει! Φοβάμαι τις μέλισσες!» φώναξε ο μικρός Μιχαήλ.

«Έλα κοντά να σου πω μια ιστορία, είπε ο πατέρας στον Μιχαήλ. Πήρε, λοιπόν, το μικρό αγόρι στα γόνατά του και ξεκίνησε να του λέει την πιο κάτω ιστορία.

-Πριν από πάρα πολλά χρόνια ζούσαν στη γη μικρά έντομα με μαύρες και κίτρινες ρίγες. Ήταν μικρά και ανυπεράσπιστα. Είχαν φτερά και πετούσαν όπως τις πεταλούδες αλλά δεν είχαν τσίμπημα. Η δουλειά τους ήταν εξαιρετικά δύσκολη. Πετούσαν από το ένα λουλούδι στο άλλο, μάζευαν το νέκταρ και τη γύρη από αυτά και έκαναν μέλι. Έπειτα έπαιρναν το μέλι, και το έβαζαν σε κελιά στις κερήθρες που είχαν στην κυψέλη τους. Έφτιαχναν όσο πιο πολύ μέλι μπορούσαν για να έχουν φαγητό τις κρύες μέρες του χειμώνα. Δούλευαν συνεχώς, δεν ξεκουράζονταν ούτε για ένα δευτερόλεπτο.

Κάποια στιγμή οι άνθρωποι που ζούσαν κοντά στις κυψέλες, ανακάλυψαν το μυστικό γλυκό που έκρυβαν οι μέλισσες μέσα στη φωλιά τους. Άρχισαν να κάνουν επιδρομή στις κυψέλες και να κλέβουν όλο το μέλι που με τόσο κόπο έφτιαχναν οι μέλισσες. Οι μικρές μέλισσες, ανίσχυρες, δεν μπορούσαν να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους και τη κυψέλη τους. Έτσι έχασαν όλο το μέλι που ήταν το φαγητό τους για τον ερχόμενο χειμώνα. Τα παιδιά των μελισσών έκλαιγαν από την πείνα.

Το κλάμα των μικρών μελισσών δεν άφησε ασυγκίνητη μια μικρή και ευαίσθητη μέλισσα που ονομαζόταν Τίνα. Αποφάσισε λοιπόν να πάει στη Βασίλισσα και να μιλήσει για λογαριασμό όλων των μελισσών. Πρότεινε στη Βασίλισσα να την αφήσει να προετοιμάσει κάποιες μέλισσες για να υπερασπιστούν την κυψέλη. Η Βασίλισσα, όμως, ήξερε από την αρχή ότι η ιδέα της Τίνας ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία αφού οι μέλισσες δεν είχαν τα απαραίτητα όπλα για να νικήσουν τον εχθρό. Η Τίνα απογοητεύτηκε με την απάντηση που της έδωσε η βασίλισσα.

-Μα κάτι πρέπει να υπάρχει που να μπορούμε να κάνουμε! Δεν πρέπει να τα παρατήσουμε! επέμενε η Τίνα.

-Ίσως να υπάρχει μια λύση, απάντησε μετά από πολλή σκέψη η Βασίλισσα. Μακριά από εδώ, στο τέλος του κόσμου ζει η μητέρα Φύση. Πρέπει κάποιος να πάει εκεί και να της ζητήσει βοήθεια. Κανείς δεν έχει καταφέρει να πάει εκεί μέχρι τώρα.

-Θα πάω εγώ, Βασίλισσά μου! απάντησε με τόλμη και θάρρος η Τίνα.

-Εσύ, Τίνα; Μα εσύ είσαι πολύ μικρή και αδύναμη για να κάνεις αυτό το μεγάλο και επικίνδυνο ταξίδι. είπε η Βασίλισσα.

-Θα το κάνω! Πρέπει να το κάνω! Διαφορετικά θα πεθάνουμε όλοι! απάντησε η μικρή γενναία μέλισσα.

Το επόμενο πρωί η Τίνα η μέλισσα ξεκίνησε το ταξίδι της, να πάει να συναντήσει τη μητέρα Φύση. Κάθε μέρα ταξίδευε πολλά χιλιόμετρα, συναντώντας πολλούς κινδύνους στο δρόμο της. Τη νύχτα ξεκουραζόταν για λίγο μέσα σε ανθισμένα λουλούδια και την επόμενη μέρα νωρίς το πρωί ξεκινούσε και πάλι το ταξίδι της. Ήξερε ότι έπρεπε να συναντηθεί με τη μητέρα Φύση πριν από το χειμώνα.

Μετά από πολύ καιρό και αφού αντιμετώπισε πολλές περιπέτειες στο δρόμο της, η Τίνα η μικρή, αλλά, γενναία μέλισσα έφτασε στον προορισμό της. Συνάντησε τη μητέρα Φύση, της εξήγησε το πρόβλημα που αντιμετώπιζαν οι μέλισσες και ζήτησε τη βοήθειά της.

Η μητέρα Φύση έδωσε στην Τίνα ένα μαγικό ραβδί. Η γενναία μας μέλισσα έπρεπε να αγγίξει με αυτό το ραβδί τις υπόλοιπες μέλισσες έτσι ώστε να αποκτήσουν κεντρί. Με το κεντρί που θα αποκτούσαν θα μπορούσαν να υπερασπιστούν την κυψέλη τους και να τσιμπήσουν όσους τους έκαναν κακό.

-Υπάρχει όμως ένας όρος, της είπε η μητέρα Φύση. Οι μέλισσες θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν το κεντρί τους μόνο μία φορά! Μετά τη χρήση του, η μέλισσα θα πεθαίνει. Για αυτό το λόγο θα πρέπει να χαρίσεις το όπλο αυτό μόνο σε γενναίες μέλισσες. Θα τις ονομάσεις στρατιώτες. Αυτές οι μέλισσες θα υπερασπίζονται την κυψέλη όταν οι άλλες μέλισσες δουλεύουν.

Από τότε κάθε μέλισσα εργάτρια έχει ένα όπλο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιήσει μόνο μία φορά στη ζωή της. Αυτό το όπλο βοηθά τη μέλισσα να προστατεύει τον εαυτό της από όσους θέλουν να της κάνουν κακό αλλά και το μέλι που έχει στην κυψέλη.

-Τι ωραία η ιστορία της Τίνας της γενναίας μέλισσας που μου είπες πατέρα απάντησε ο Μιχαήλ. Δεν θα φοβάμαι τις μέλισσες πια. Τώρα ξέρω, ότι η μέλισσα δεν θέλει να πληγωθεί κάνοντας μου κακό. Θέλει απλώς να παραμείνει ζωντανή.

-Κοίτα! Είναι ακόμα εκεί. Δεν μπορεί να βγει από την άμμο. Πάρε ένα ξυλάκι και βοήθησέ την, είπε ο πατέρας. Το αγόρι πήρε ένα ξυλάκι και με προσοχή το έβαλε κοντά στη μέλισσα. Η μέλισσα ανέβηκε σε αυτό και πέταξε μακριά.

-Πέταξε, καλή μου μέλισσα, πέταξε και πες και στις υπόλοιπες μέλισσες ότι δεν θα τις φοβάμαι πια και δεν θα τους κάνω ποτέ κακό, είπε ο Μιχαήλ.

Έτσι κατάλαβε το μικρό αγόρι, ότι οι μέλισσες δεν είναι εχθροί των ανθρώπων και δεν πρέπει να τις φοβόμαστε.

